

Gullgraveren

Portrettet

Ellen Eckhoff Planke på skitur med Vidar Heitkøtter

Dovre har manglet rause investorer. Nyrikinger som kunne gitt turistbygda et skikkelig løft – slik som i Hafjell og Kvittfjell, på Oppdal og Bjorli. Men så kom ei sterk, lita skjente: Ellen Eckhoff Planke (33) er gullgraveren som fant Dovrehytta.

NÅ MÅ INNBYGGERNE takke henne. Gi henne tid til å fullføre ideene sine. Slå ring rundt henne, og gi henne en håndsrekning. Det fortjener gulljenta som har vært kretsmeester tre ganger i langrennsspoet i Oslo. Hun satset hardt, og var landets tredje beste juni-orløper.

Men så ble hun mamma. Det ble et hektisk liv med familie og en spennende jobb i sjøbunnen under olje-eventyret. Og som om ikke det er nok; - nå blir hun turistvertinne på en ny topp i Rondane. Dovrehytta på Skogsætrom.

– Hvor fant du gullet?

Hun blir stående lenge, med et spørsmålstegn mellom trillrunde, store øyne.

– Her, sier hun smilende, planter stolen i betongen, og blir sittende med hele sin fantastiske fjellverden i fanget. Hun har storslagen utsikt til Jetta og Horgen. Hun har strake veien inn i Rondane, og kan se tvers gjennom fjellfurskogen til «barndomshjemmet» på Høvringen.

Tre måneder gammel lå hun i vogn utenfor hytta på Grindstuetieigen. Tre-ogtredve år senere, sitter hun i en katedral av en turisthytte. Hun er rød i ansiktet som en knallrød fjellanorakk, etter den raske morgenspurten fra Høvringen. Dovrehytta var alltid turmålet da besteforeldrene, mor og far tok med seg ungene innover skispoet og turistråkene fra Høvringen. Slik blir det også for heldige fjellturister i framtida. Geologen Ellen fant gullet, og sørger for varm kakao og mettende rømmevaffer til alle som følger sporene tilbake til det gamle turiststedet på Skogsætrom.

DEN STERKE SKJENTA med tre Birkebeinermerker i skilua, er ikke en søkkelig investor mest opptatt av å bygge sitt eget slott. Hun flottes seg ikke med store biler ved prangende garasjeanlegg foran hyttedråmmen. Etter eget utsagn, har ikke familien Planke stort forbruk. Men de bruker mye penger for å få til mye de har lyst til å arbeide med. Derfor går det mye i grunnforskning og andre arbeidsoppdrag som Plankes eget firma ikke tjener store kroner på, og derfor graver geologene seg ned i stor gjeld for å skape et nytt

turistmål i Rondane.

Samtidig har de stor glede av å bygge på en måte som ikke alle andre ville gjort. I veggene finnes det ikke fnugg av vanlig isolasjon. De massive og 32 centimeter tykke treveggene, er isolasjon god nok.

Planke ga blaffen i tradisjonelle takvinkler, og lot arkitekt Jann-Ove Larsen, som opprinnelig er fra Dombås, tegne tak og vinkler som skapt av den ville fjellnaturen. Vinduene er store som veggene. Fjellskogen og de runde fjelltoppene kommer krypende helt inn til føttene, der vertinnen sitter i storstua for sine fjellvenner.

TANKEN ER at Dovrehytta skal bli mer enn ei vanlig turisthytte. Opptatt som ekteparet er av de voldsomme og raske klimaforandringene, leker de med tanken om å lage en privat, lokal værstasjon på Skogsætrom. De er opptatt av å skape mange og ulike tjenester. Og først av alt skal det blir trivelig å komme til den nye plassen, der det i årevis har vært spandert vaffer og kakao og kaffe på skituristene.

Det var helt tilfeldig at Ellen og Sverre (42) fikk kloa i hytta. Takket være den ufysiske, kalde fjellvinden, gikk de krok for snaufjellet, og havnet i skogen ved Dovrehytta. På vei tilbake, oppdaget de plakaten: Til salgs. Dovrehytta skulle selges. Navn og adresse til megleren, var slått opp på hytteveggen.

– VI GRUBLET LENGE. Var det riktig å kjøpe å kjøpe et offentlig sted, og så bruke det som vår private hytte....? Ville det ikke bare skape misnøye at vi låste oss inne i et sted som liksom tilhørte alle andre...

– Det du ser er resultatet av valget vi tok. Det blir et serveringssted, og et sted der vi kan bo. For; - her blir vi mye. Hit kan vi ta med arbeidet vårt, vår bedrift og våre medarbeidere.

– Dovrehytta er ikke noe å bli rik på. Men vi har et håp om å kunne drive den på et godt vis, og samtidig ta inn et lite overskudd, sier Oslo-jenta.

Mor var fysioterapeut, far var økonom i Televerket da minsten og to eldre brødre vokste opp på Røa. Skisport og fjellvandring var store interesser. I et friår etter gymnaset, jobbet hun for Bull Data. Og mens hun loddet kretskort og snurret kabler, tenkte hun ut den ideelle kombinasjonen jobb og friluftsliv. Valget ble geologi. Studi-

ene på Blindern ga henne tittelen cand. scient. Hun fikk arbeidsoppdrag i Oslo og England. Hun reiste til arbeidsoppgaver i Sør-Afrika og spennende Island. Etter nye jobber på Rhodos og Svalbard, var hun i 1999 med på å stifte selskapet med det umulige navnet Volcanic Basin Petroleum Research AS.

I DAG ER HUN mor til Brage (1) og Siri (9), og samtidig ekstramor for to. Familien bor på Holmen, bare fem minutter fra hennes eget barndomshjem. Mens Sverre fra Asker, og med doktortrad i geofysikk, er daglig leder i firmaet VBPR, er fruene i huset sjefen i selskapet Gebra. Det passer hun bra til; - glad i å ta sjanser, og prøve nye utfordringer.

Hun sitter urørlig på stolen sin, og bare nyter synet av ruskeværet som huserer på Skogsætrom. Dovrehytta er et prosjekt som hun har likt kjempegodt.

– Det er lærerikt, første gang jeg bygger noe, og spennende å få alle brikkene på plass. Nå er vi enige med Dombås Bygg as om å sette inn mer mannskap for å bli ferdig med det mest til tidlig i februar.

DEN FERSKE turistvertinnen begynner å småfryse etter den kjappe skituren gjennom skogen fra Høvringen. Tidlig

i planleggingen av nye Dovrehytta, lovte hun seg selv at nybygget ikke skulle koste mer enn to millioner kroner. Nå innrømmer hun med et ærlig smil at sluttsummen kommer til å passere tre millioner kroner. Til nå har Gebra lånt alt privat. Planke satser sitt eget hus i Oslo for å komme i mål på veien inn til Rondane.

Nå som de etterhvert ser hva de får til, og hvilke muligheter de kan bygge videre på, utarbeider de søknader om lån og støtte. De bobler over av ideer, og utfordrer gjerne dovringene og selværene til å bli med på å skape nye aktiviteter.

– Dette er et ideelt område for å arrangere skirenn. Jeg har selv deltatt i konkurranser på Dombås, der arrangørene har høy stjerne. De kan dette med å avvikle store mesterskap. Tenk så fint det kan bli å arrangere skifestivaler på Skogsætrom, kloss inntil de store hotellene på Høvringen. Men for å få til dette, er vi avhengig av folk som har lyst til å være med. Nå har vi meldt oss inn i Norske Spor. Vi håper det er en kanal der vi kan jobbe videre med ideene, sier den optimistiske energibunten.

HUN HAR STOR takhøyde til å slå seg løs. Peisestua på Dovrehytta er så stor at den rommer villmarka rundt seg. Ellen Planke hadde en stor drøm da hun kjøpte hytta, og nå som veggene er på plass, kan hun fornøyd slå seg til ro med at det er blitt finere enn hun våget å håpe på. Nå som håndverkerne er i innspurten, går det ikke lang tid før hun kommer tilbake. På toppen av peisen, skal hun bygge sitt eget fjell. Kan-skje steinarbeiderne på Otta dro på smilet da hun saumfor skiferbruddene på jakt etter passelig skrotstein. Geologen grov fram det hun ville ha, og kan snart pynte finstua på Skogsætrom med gullet sitt.

som fant Dovrehytta